עונש שמענו, אזהרה מניין? ת"ל °ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה היא" למדנו אזהרה לשוכב, אזהרה לנשכב מניין? ת"ל °לא יהיה קדש מבני ישראל" ואומר °וגם קדש היה בארץ עשו ככל התועבות הגוים אשר הוריש וגו'" דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר אינו צריך הרי הוא אומר "ואת זכר לא תשכב משכבי אשה" קרי ביה לא (א) *תשכב ~~בהמה מנא לן~~ דתנו רבנן *°איש" פרט לקטן "אשר יתן שכבתו בבהמה" בין גדולה בין קטנה מות יומת" בסקילה, אתה אומר בסקילה או אינו אלא באחת מכל מיתות האמורות בתורה? נאמר כאן "תהרגו" ונאמר להלן °כי הרג תהרגנו" מה להלן בסקילה אף כאן בסקילה? למדנו עונש לשוכב עונש לנשכב מנלן? ת"ל °כל שוכב עם בהמה מות יומת" *אם אינו ענין לשוכב תניהו ענין לנשכב, למדנו עונש בין לשוכב בין לנשכב, אזהרה מניין? ת"ל °ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה" למדנו אזהרה לשוכב, לנשכב מניין? ת"ל °לא יהיה קדש מבני ישראל ואומר °וגם קדש היה בארץ וגו'" דברי רבי ישמעאל, רבי עקיבא אומר אינו צריך הרי הוא אומר "לא תתן שכבתך" = לא תתן שכיבתך' הבא על הזכור' והביא עליו זכר' אמר ר' אבהו: לדברי רבי ישמעאל חייב *שתים: חדא "מלא תשכב" וחדא "מלא יהיה קדש', לדברי ר"ע אינו חייב אלא אחת: לא תשכב, לא תשכב' חדא היא; הבא על הבהמה' והביא בהמה עליו' אמר רבי אבהו: לדברי ר' ישמעאל חייב שתים: חדא מלא תתן שכבתך" וחדא "מלא יהיה קדש", לדברי רבי עקיבא אינו חייב אלא אחת 'שכבתך - ושכיבתך' חדא היא, אביי אמר אפי' לדברי רבי ישמעאל נמי אינו חייב אלא אחת דכי כתיב "לא יהיה קדש" בגברי כתיב, אלא לרבי ישמעאל אזהרה לנשכב מנא ליה? נפקא ליה °מכל שוכב עם בהמה מות יומת" אם אינו ענין לשוכב תניהו ענין לנשכב, ואפקיה רחמנא לנשכב בלשון 'שוכב' מה שוכב' ענש והזהיר אף נשכב ענש והזהיר' הנרבע לזכר' והנרבע לבהמה' אמר רבי אבהו לדברי רבי עקיבא חייב שתים: חדא 'מלא תשכב' וחדא 'מלא תתן שכבתך' לדברי רבי ישמעאל אינו חייב אלא אחת אידי ואידי "לא יהיה קדש" הוא אביי אמר אפילו לדברי רבי ישמעאל נמי חייב שתים* דכתיב "כל שוכב עם בהמה מות יומת" אם אינו ענין לשוכב תניהו ענין לנשכב, ואפקיה רחמנא 'לנשכב בלשון 'שוכב': מה 'שוכב' ענש והזהיר אף 'נשכב' ענש והזהיר, אבל הבא על הזכור, והביא זכר עליו, הבא על הבהמה, והביא בהמה עליו, בין לר' אבהו בין לאביי: לרבי ישמעאל חייב שלש, לרבי עקיבא חייב שתים. תנו רבנן זכור לא עשו בו קטן כגדול, בהמה עשו בה קטנה כגדולה מאי "לא עשו בו קטן כגדול" אמר רב לא עשו ביאת פחות מבן תשע שנים כבן תשע שנים ושמואל אמר לא עשו ביאת פחות מבן שלש שנים כבן שלש שנים במאי קמיפלגי? רב סבר כל דאיתיה בשוכב איתיה בנשכב וכל דליתיה בשוכב ליתיה בנשכב ושמואל סבר "משכבי אשה" כתיב תניא *כוותיה דרב (זכר) בן תשע שנים ויום אחד

הבא

וגם קדש היה בארץ · מה 'קדש' האמור כאן יש בו 'תועבה' אף בלא יהיה קדש יש בו תועבה, והדר גמרינן תועבה האמור בלא יהיה קדש" מתועבה" האמור במשכב זכור דכתיב "אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם דמיהם בם" מה 'תועבה' האמור שם, אף נשכב (במשמע): **וגם קדש היה בארץ** · לשון זנות דכתיב "כתועבות הגוים" ומשכב זכור 'תועבה היא: **לא תשכב** · קרי ביה נמי (א) לא תִשָּׁכֵב: **ונאמר להלן במיתה** · דכתיב "וסקלתו באבנים": **לנשכב מניין** · זכר שנרבע לבהמה: **אזהרה מניין** · בשוכב בהדיא כתיב "ובכל בהמה לא תתן שכבתך" אבל נשכב בזכר לא כתיב: **כתועבות הגוים** · האי נמי מתועבותיהם הוא דכתיב בפרשת עריות (ויקרא יח) "כי את כל התועבות האלה עשו אנשי הארץ": **הבא על הזכור והביא זכר עליו** · בהעלם אחת: **חייב שתים** · דשני לאוין הם דמתרי קראי אתו לפיכך חלוק חטאות ביניהם 'והביא זכר עליו' גרסינן ולא גרסינן 'זכור' דלא מקרי 'זכור' אלא נקב המשכב: **לדברי ר' עקיבא אינו חייב אלא אחת** · דכיון דמחד קרא נפקי אין חלוק חטאות ביניהם: **דכי כתיב לא יהיה קדש** · בזנות דגברי כתיב אבל לבהמה אין זנות כדילפינן ביבמות (דף נט:) "מאתנן זונה ומחיר כלב" ולא שייך בה לשון 'קדשות' והאי דתנייה תנא לעיל "לא יהיה קדש" לרווחא דמילתא אבל עיקר אזהרה לאו מהתם: **אלא מנא לן נפקא ליה מכל שוכב** · דאפקיה לעונש לנשכב בלשון שוכב נילפיה משוכב לאזהרה הלכך אזהרה לשוכב ונשכב מלאו דלא תתן שכבתך" הוא חד במשמעותיה וחד מדאיתקש לחבריה וכיון דחד לאו לתרוייהו אין חלוק חטאות ביניהם: **אביי אמר אף לדברי ר' ישמעאל חייב שתים** · דכי כתיב "לא יהיה קדש" בגברי הוא דכתיב כדאמרן לעיל ונרבע לבהמה לאו מיניה יליף אלא מדאפקיה בלשון שוכב ואיכא לאו דלא תתן שכבתך": **בין לרבי אבהו בין לאביי לר' ישמעאל חייב שלש** · דהבא בא על הזכור "מלא תשכב" הביא זכר עליו "מלא יהיה קדש" בא על הבהמה "מלא תתן שכבתך" אבל משום 'נרבע לבהמה' לא מחייב בהדיא הביא זכר עליו דמחד קרא נפקי: **ולאביי בא על הזכור 'והביאו עליו** · תרי נינהו "ואת זכר לא תשכב. ולא יהיה קדש", בא על הבהמה, והביאה עליו: "מלא תתן שכבתך" אבל משום 'נרבע לבהמה' לא מחייב דכיון דחזינן נרבע מהאי קרא "וכל שוכב עם בהמה" מדאפקיה רחמנא בלשון שוכב לא מחייב אלא אחת כיון שאינן *חלוקין בלאוין: **זכור לא עשה בו קטן כגדול** · בנשכב מיירי והכי קאמר ליחייב שוכבו כדאמרינן לעיל 'אשר ישכב את זכר: בין גדול בין קטן ולאשמעינן הכא דלאו בכל קטנים קאמר, אלא דלא בעינן בני עונשין לחייב שוכבו, אבל גדול קא בעינן, ולקמן פריך מאי היא: **בהמה עשה בה גדולה כקטנה** · לחייב את הרובעה: **מאי לא עשו בו קטן כגדול** · איזהו קטן פטור שוכבו ואיזהו דקרית ליה גדול לחייב שוכבו דהא פשיטא לן דלאו גדול ממש ובר עונשין בעי דהא "את זכר" כתיב בין גדול בין קטן: **לא עשו בו ביאת פחות מבן תשע וכו'** · אם בא על פחות מבן תשע פטור ולקמן מפרש טעמא: **רב סבר** · הואיל ואזהרת נשכב משוכב אתא כדר' עקיבא כל דליתיה בשוכב ליתיה בנשכב ושוכב 'פחות מבן תשע' הבא על הזכור גדול ובר עונשין אינו מחייבו מיתה דהא לאו ביאה היא כדאמרינן במסכת נדה (דף מה.) ולקמן מייתי לה בשמעתין בן ט' שנים ויום אחד הבא על יבמתו וכו' הלכך נשכב פחות מבן ט' נמי אינו מחייב את שוכבו: **ושמואל סבר משכבי אשה כתיב** · בזכור, ואשה בת ג' שנים ראויה לביאה ומחייב שוכבה מיתה וזכר נשכב נמי ל"ש: **תניא נמי הכי וכו'** · בן תשע שנים ויום אחד הוי זכור הא פחות מכן לא הוי זכור ובנשכב קאמר דאילו בשוכב לא קאמר זכור ועוד אי בשוכב קאמר ולחייב את הנשכב גדול קאמר מאי שנא זכור דנקט כל עריות נמי לא ניחייבו על ידי ביאת קטן פחות מבן תשע:

הבא

עונש שמענו אזהרה מניין · ומהך ג"ש דדמיהם בם לא משמע ליה לאפוקי מה להלן ענש והזהיר: **עשו** כתועבות הגוים · גבי זכור ניחא דיליף שפיר משום דכתיב בהו תועבה בגופיה אבל בבהמה לא כתיב תועבה בגופיה ואי כפ"ה דכתיב בפרשת עריות כי את כל התועבות אם כן כל עריות נמי ליחייב שתים משום לא יהיה קדש ומשום לאו דגופייהו ויש לפרש משום דבתר זכור כתיב וכל בהמה וי"ו מוסיף על ענין ראשון וכאילו כתיב תועבה בגופייהו:

הבא על הזכור והביא זכר עליו · אע"ג דבריש כריתות (דף ב:) בעי קרא לחלק על אחותו שהיא אחות אביו ואחות אמו הכא חייב לר' ישמעאל ב' כיון שהן ב' ביאות אע"ג דליכא קרא לחלק אי נמי סוגיא דהכא כרבי אלעזר דאמר התם (דף ג.) כ"מ שאתה מוצא שני לאוין וכרת אחת חלוק חטאות בינייהו דלאוין מחלקין:

ואפקיה רחמנא לנשכב בלשון שוכב · לר' אבהו הא דאפקיה לנשכב בלשון שוכב איצטריך לכדדרשינן בפרק קמא (דף טו.) דהוא ובהמתו בכ"ג:

הנרבע לזכר ונרבע לבהמה · אף על גב דגופות מוחלקים לא מחייב רבי ישמעאל אלא אחת וגבי ה' נשים נדות דפרק אמרו לו (כריתות דף טו.) וה' שפחות חרופות דפרק ד' מחוסרי כפרה (שם דף י.) דמחייב על כל אחת ואחת משום °דדרשינן (שם) ואשה לחלק על כל אשה ואשה והיא שפחה לחייב על כל שפחה ושפחה:

אדרבה

נג א מיי' פ"א מהלכות איסורי ביאה הל' יג:

נד ב ג מיי' שם הלכה טז:

נה ד ה ו מיי' פ"ד מהלכות שגגות הל' א ופ"ה הלכה ג:

נו ז מיי' פ"א מהלכות איסורי ביאה הל' יד:

נז ח מיי' שם הל' יז:

רבינו חננאל

תשכב אזהרה לנשכב מניין ת"ל לא יהיה קדש מבני ישראל וכתיב וגם קדש היה בארץ עשו ככל תועבות הגוים וגו' דברי רבי ישמעאל ורבי עקיבא אומר אינו צריך לא תתן שכבתך לא תתן שכיבתך · הבא על הזכר והביא זכר עליו לדברי רבי ישמעאל דמפיק לחיובי דנשכב מלא יהיה קדש חייב שתים לר' עקיבא דמפיק לתרווייהו לשוכב ולנשכב מלאו אחד לא תשכב אינו חייב אלא אחד וכדין הוא הבא על הבהמה והביא בהמה עליו: ת"ר זכור לא עשה בו קטן כגדול כו' אמר רב לא עשו ביאת פחות מבן ט' שנים כבן ט' מאי טעמא כיון דאם ישכב פחות מבן ט' עם אחת מן העריות אין ממיתין על ידו כדתנן בנדה פ"ה בן ט' שנים ויום א' שבא על אחת מכל העריות האמורות בתורה מתות על ידו והוא פטור · ודייקינן מינה דווקא בן ט' שנים ויום אחד אבל פחות מיכן לא וכיון שהוא אין לו ביאה כך אין חייבין עליו בשוכב עם זכר · אבל בן ט' שנים ויום א' כיון שיש לו שכיבה ממיתין על ידו כך אם ישכבו עמו מתין השוכבין עמו והוא פטור ושמואל אמר לא עשו ביאת פחות מבן ג' כבן ג' מאי טעמא משכבי אשה כתיב · תניא כוותיה דרב הבא על הזכור בן ט' שנים

הגהות הב"ח

(א) גמ' ורש"י לא תשכב משכבי אשה קרי ביה לא תִשָּׁכֵב:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה הנרבע וכו' דדרשינן ואשה · עיין שער המלך פרק י"ז הלכה י"א מהלכות איסורי ביאה:

[כריתות ג. איתא קרי ביה לא תשכיב]

[לעיל טו.]

כריתות ג.

*אין תועבה האמור אצל "לא יהיה קדש" אין נשכב במשמע(רש"י)

ויקרא כ:טו
ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו

*בתוך הסוגריים הקריאה דנה בסוג השונה

ויקרא יח:כג
ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא

*סוגריים אלו <> והבאים אחריהם אינם זהים דיוק אלא להראות שמה שמובא כאן מובא בדיוק בצורה של שורות והיינו המקור לפי אי-לאזהרה לנשכב עם בהמה - לר' ישמעאל

*היינו אביי לשיטתו דלא יהיה קדש בגברי כתיב ואינו יכול להיות אזהרה לנשכב לבהמה

Φ 1) נרבע לזכר - לא יהיה קדש
2) נרבע לבהמה - כל שוכב...
אם אינו ענין...

*קטנים מבוססים על הלאו דויקרא יח:כג "ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה"

מבנה
"אזהרה"
ר' ישמעאל / ר"ע

נושא כללי:
חשבון חטאות
1) גמירה זכר
2) בגמירה בהמה
נושא/מבנה

ר' אבהו
אביי
ריבוי עבירות שלא בהכרח גורם לריבוי חטאות (חד לאוי) שמתפרשת לב' עבירות

לדברי
ר' ישמעאל
ר' עקיבא

*ג' רח = הבא על הזכור בן ט' שנים...